

Jan 17:3 A toto je život věčný: Aby poznávali tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista.

1. Janův 2:3-6 ³A podle toho víme, že jsme jej poznali, jestliže zachováváme jeho přikázání. ⁴Kdo říká: "Znám ho," a jeho přikázání nezachovává, je lhář a pravda v něm není. ⁵Kdo však zachovává jeho slovo, v tom se skutečně Boží láska stala dokonalou. Podle toho poznáváme, že jsme v něm. ⁶Kdo říká, že v něm zůstává, musí sám také žít [tak], jak žil on.

COL – Kristova podobenství 391.1 Boží charakter je vyjádřen v Božím zákonu. Chceš-li žít v souladu s Bohem, musí být principy Jeho zákona zdrojem každého tvého činu. (srv. PM 200.5)

RH – časopis Review and Herald, 29. března 1892, odst. 11 Možná si řeknete, „no jo, já přikázání dodržuji.“ Skutečně? Když Saul přišel za Samuelem, a byl pokárán, prohlásil: „Přikázání Hospodina zachovávám.“ Uplatňujete zásady Božích přikázání ve svém domově, ve své rodině? Nikdy se v rodinném kruhu neprojevuje hrubost, nevlídnost a nezdvořilost? Pokud doma projevujete nevlídnost, tak nehleďte na to, jak vysoké postavení zastáváte, porušujete Boží přikázání. Nezáleží na tom, jak moc kážete tato přikázání druhým, pokud členům vašeho rodinného kruhu neprojevujete Kristovu lásku, přestupujete Boží zákon.

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1085.5 Muži a ženy, děti a mládež jsou na nebeských vahách hodnoceni podle toho, jak se projevují ve svém domácím životě. Kdo je křesťanem v rodině, je křesťanem všude.

COL – Kristova podobenství 312.3 To je důkaz pravého obrácení. Žádné vyznání ústy nám není nic platné, pokud se Kristus neprojevuje v našich skutcích spravedlnosti. (srv. PM 160.2)

COL – Kristova podobenství 314.1 Pravda má být zakořeněna v lidském srdci. Musí ovládat mysl a řídit sklony. Boží zásady musí prostoupit celou povahou. Každou sebemenší zásadu Božího slova je nutné uvést do praxe a uplatňovat ji každý den. (srv. PM 160.3)

DA – Touha věků 668.3 Pokud využijeme přednosti, kterou máme, a poznáme Boha tak, jak se nám dává poznat, bude náš život životem neustálé poslušnosti. (srv. TV 427.3)

RH – Review and Herald, 16. března 1886, odst. 2 Ježíš nepřišel zachránit lidi v jejich hříších, ale vysvobodit je z jejich hříchů. „Hřích je porušení Božího zákona“, a pokud zákon nedodržíme, nepřijímáme svého Spasitele. Jedinou nadějí na spasení máme skrze Krista. Pokud jeho Duch přebývá v srdci, nemůže v něm přebývat hřích.

1. Janův 3:5-10 ⁵A víte, že on se zjevil, aby odstranil [naše] hříchy, a hříchu v něm není. ⁶Žádný, kdo v něm zůstává, nehřeší. Žádný, kdo hřeší, ho neviděl ani nepoznal. ⁷Dítky, ať vás nikdo nesvádí. Kdo činí spravedlnost, je spravedlivý, tak jako on je spravedlivý. ⁸Kdo činí hřích, je z Dávla, neboť Dábel hřeší od počátku. Proto se zjevil Syn Boží, aby zmařil skutky Dávlovy. ⁹Žádný, kdo je narozen z Boha, nečiní hřích, protože v něm zůstává Boží símě; a nemůže hřešit, protože se narodil z Boha. ¹⁰Podle toho se poznají děti Boží a děti Dávlovy: žádný, kdo nečiní spravedlnost a kdo nemiluje svého bratra, není z Boha.

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1141.4-5 Největším a osudovým omylem je domnívat se, že člověk může mít víru k životu věčnému, aniž by měl Kristovu lásku ke svým bratřím. Kdo miluje Boha a bližního, je naplněn světlem a láskou. Bůh je v něm a všude kolem něj. Křesťané milují lidi kolem sebe jako vzácné duše, za které Kristus zemřel. Neexistuje nic jako křesťan bez lásky, neboť **1. Janův 4:8** „Bůh je láska“ a **1. Janův 2:3-4** „³A podle toho víme, že jsme jej poznali, jestliže zachováváme jeho přikázání. ⁴Kdo říká: "Znám ho," a jeho přikázání nezachovává, je lhář a pravda v něm není.“ **Jan 15:12** „To je

mé přikázání, abyste se navzájem milovali, jako já miluji vás.“ To je ovoce, které má být vydáváno zpět Bohu (Rukopis 133, 1899).

MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 25.2 Dokud se ve svém životě nebudete řídit zásadou obětavé lásky, která je zásadou Božího charakteru, nemůžete Boha poznat. (srv. MON 22.2)

RH – Review and Herald, 30. června 1910, odst. 10 Znat Boha znamená v biblickém slova smyslu být s ním zajedno srdcem i myslí...

1. Janův 4:16b Bůh je láska, a kdo zůstává v lásce, zůstává v Bohu a Bůh v něm.

1. Janův 3:14-15 ¹⁴...kdo nemiluje [bratra], zůstává ve smrti. ¹⁵Každý, kdo nenávidí svého bratra, je vrah; a víte, že žádný vrah nemá věčný život, který by v něm zůstal.

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1144.2 Bůh nepřistoupí na sebemenší kompromis s hříchem.

1. Janův 4:20-21 ²⁰Řekli někdo: "Miluji Boha," a přitom nenávidí svého bratra, je lhář. Vždyť kdo nemiluje svého bratra, kterého viděl, nemůže milovat Boha, kterého neviděl. ²¹A toto přikázání máme od něho, aby ten, kdo miluje Boha, miloval také svého bratra.

3T – Svědectví pro církev, 3. svazek 396.2 Láska ke Kristu nemůže existovat bez odpovídající lásky k těm, které přišel na svět vykoupit. Láska ke Kristu musí být vládnoucím principem lidského bytí, který ovládá všechny emoce a směřuje veškerou sílu.

1. Janův 4:7-8 ⁷Milování, milujme se navzájem, neboť láska je z Boha, a každý, kdo miluje, se z Boha narodil a Boha zná. ⁸Kdo nemiluje, nepoznal Boha, protože Bůh je láska.

MH – Život naplněný pokojem 425.3 Poznání Boha, jak je zjeveno v Kristu, je poznání, které musí mít všichni, kdo jsou spaseni. Je to poznání, které působí změnu charakteru. Pokud je toto poznání přijato, přetvoří člověka k Božímu obrazu. Udělí celé bytosti duchovní sílu, která pochází od Boha. (srv. ZNP 225.1)

2. Petrův 1:3-4 ³Jeho božská moc nám darovala všechno, čeho je třeba k životu a zbožnosti skrze poznání toho, který nás povolal [vlastní] slávou a mocí. ⁴Tím nám byla darována vzácná a veliká zaslíbení, abyste se skrze ně stali účastníky božské přirozenosti a unikli zkáze, která je ve světě v žádostivosti.

AA – Skutky apoštolů 563.1 Jestliže zůstáváme v Kristu, je-li naše srdce naplněné Boží láskou, pak jsou naše city, myšlenky i činy v souladu s Boží vůlí. Posvěcené srdce je v souladu s přikázáními Božího zákona. (srv. PNL 324.3)

1. Janův 5:3a To je totiž láska k Bohu, že zachováváme jeho přikázání.